

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області
Слідчий відділ

вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001786

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Чернівці

27 серпня 2024 року

Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області старший лейтенант юстиції Савчук Наталя Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022131550000118 від 12.07.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, відповідно до вимог ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ГАРЬКУНА ІВАНА ОЛЕКСАНДРОВИЧА,
21.02.2001 року народження, уродженець
м. Москва Російської Федерації,
зареєстрованого за адресою: Луганська
область, Сватівський район, м. Сватове,
провулок Красний, буд. 6, громадянина
України, -

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення йому підозри у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохранному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Гарькун І.О.**

У період з 24 лютого 2022 року в ході агресивної війни проти України, державою-агресором здійснено окупацію частини території України, в тому числі частини Луганської області зокрема, населених пунктів Сватівського району Луганської області.

Так, після військової окупації населених пунктів Сватівського району Луганської області представники збройних формувань держави-агресора фактично узурпували всі владні повноваження на тимчасово окупованій території, шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади, місцевого самоврядування, судових та правоохоронних органів, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності території, для розповсюдження свого злочинного впливу та забезпечення окупаційної політики, створили на території Сватівського району Луганської області незаконний правоохоронний орган «Сватівський районний відділ внутрішніх справ міністерства внутрішніх справ луганської народної республіки» (далі - Сватівський РВ ВС МВС ЛНР), (мовою оригіналу – Сватовский районный отдел внутренних дел министерства внутренних дел луганской народной республики (надалі – Сватовский РОВД МВД ЛНР) за адресою: Луганська область, місто Сватове, вул. Державна (попередня назва Леніна), 11.

В подальшому, після незаконного приєднання РФ анексованих та окупованих територій Луганської області до свого складу 30.09.2022, даний незаконний правоохоронний орган перейменовано у «відділ міністерства внутрішніх справ РФ «Сватовский» (мовою оригіналу – «отдел министерства внутренних дел РФ «Сватовский», який зареєстрований як юридична особа на території РФ та функціонує в інтересах держави-агресора.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактічний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний

контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація РФ – це сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так, не пізніше 07.07.2022 (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), громадянин України Гарькун Іван Олександрович, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Сватове Луганської області, будучи проросійськи налаштованою особою, достовірно усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України та бажаючи їх настання, з метою переслідування своїх особистих інтересів, маючи умисел на заняття посади в незаконному правоохоронному органі, створеному окупаційною владою у даному населеному пункті та реалізуючи його, вступив в злочинну змову з окупаційними військами країни-агресора, та отримавши від них пропозицію на зайняття посади в незаконно створеному правоохоронному органі «Сватівського РВ ВС МВС ЛНР» добровільно, умисно погодився на вказану пропозицію.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Гарькун І.О., не пізніше 07.07.2022 (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), будучи громадянином України, перебуваючи на території міста Сватове Луганської області, діючи зі своїх особистих мотивів та бажання, погоджуючись на пропозицію представників окупаційної адміністрації держави-агресора, умисно, добровільно, прийняв присягу на вірність «народу ЛНР» та зняв посаду дільничного інспектора Сватівського РВ ВС МВС ЛНР, створеного на тимчасово окупованій території міста Сватове Луганської області, на якій почав здійснювати у адміністративній будівлі даного незаконного правоохоронного органу за адресою: Луганська область, місто Сватове, вул. Державна (попередня назва Леніна 11) свою злочинну діяльність, а після незаконного приєднання анексованих та окупованих територій Луганської області до складу РФ 30.09.2022, Гарькун І.О. продовжив працювати на посаді дільничного інспектора у зареєстрованому на території РФ незаконному правоохоронному органі – «відділі Міністерства внутрішніх справ РФ «Сватовский» (мовою оригіналу – «отделе Министерства внутренних дел РФ «Сватовский»).

Таким чином, Гарькун Іван Олександрович підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області¹
старший лейтенант юстиції

Наталя САВЧУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні
– прокурор Чернівецької окружної
прокуратури

Олександр-Елвін ОДОСІЙ

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальність за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших

процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюаний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюаний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

«___» годин «___» хвилин «___» серпня 2024 року

Захисник: _____

«___» годин «___» хвилин «___» серпня 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області
старший лейтенант юстиції

Наталя САВЧУК